

Караджа гости дойдоха,
чуди се Караджа, мая се,
с каква гостба да ги гости.
Караджа дума Ивана:
– Иване, най-баш чобане,
я иди горе, в гората,
горе ми, горе, в къшлата,
улови най-баш овена,
овена с девет звънеца,
че му главата отрежи.
Накладѣ буйни огньове,
овена в огън хвърли,
овена да си опечеш,
гости да си нагостиш.
Че отиде Иван в гората,
улови вакъл овена,
че му главата отряза.
На овен глава скачаше,
меден му език говори:
– Караджа, ти мой сайбийко,
защо ми главата отряза.
Знаеш ли, Караджа, помниш ли,
какъв ни беше каула,
когато Дунав придойде,
ти на мен какво ми каза:
“Ако стадото преведеш,
оттатък бели Дунава,
рогата ще ти позлатя,
а сега ми главата отряза.